

lokale Sejlads til Fjorden, men for den gennemgaaende Sejlads Nord fra Syd paa. Jeg vilde meget beklage, om Folketinget skulde vise sig saa snæverhjertet, at det vilde nægte en mindre Sum til en Foranstaltning, der vil være til Gavn og Vejledning for Sejladsen paa to Fjorde, især da det har vist sig, at de Byer, som skulle bejeles, ofre store Summer for at gøre Sejladsen saa god som mulig. Jeg skal derfor anbefale, at man følger Flertallet, og at ikke Mindretallets Motivering kommer til at staa som afgørende. Det er kun smaa Bevillinger, der burde være givne for længe siden. Men at udsætte dem til næste Aar vilde være uheldigt, thi Sejladsen tiltager mere og mere. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale, at Bevillingerne til disse Fyr ved Randers og Mariager Fjorde vedtages.

Ordføreren (Meergaard): Jeg skal begynde med at takke det ærede Medlem, som nu satte sig, for hans Støtte for Fyrbevillingen. Til det ærede Medlem for Ringløbing (S. C. Christensen), der bekæmpede den, siger jeg: Naturligvis havde han Ret i, at man vilde ikke have faaet denne Belysning til Indløbet til Fjorden før om et Par Aar, hvis man var gaaet ind paa Forslaget om Stavnshoved Fyr i Aar. Det er sikkert, men derfor er det ikke mindre sikkert, at der trænges i høj Grad til Belysning ved Indløbene til Randers og Mariager Fjorde, og som det ærede Medlem fra Bælum (S. Jensen) udtalte, vilde det være en stor Synd mod den talrige Befolkning, der skal ud og ind ad Randers og Mariager Fjorde — og der er en Mængde mindre Skipper og Fiskere foruden den store Trafik — om man vilde forhindre den fra at faa den Belysning ved Fjordenes Indløb, som er nødvendig.

Til den ærede Minister skal jeg sige, at han vistnok kunde have nogen Ret i, at der ikke var rigtig Stemning for en Forhandling om Bærstkontoen. Han kan have Ret paa den Maade, at der hos Udvalgets Fler-tal raader en vis Mistvild om, at det virkeligt skulde lykkes at komme til noget Resultat, saa længe vi befinde os under de nuværende provisoriske Tilstande. Det er en af de Konti, hvor man er gaaet temmeligt vidt med provisoriske Bevillinger, og saa længe det nuværende System vedliver, saa længe antager jeg ikke, at man vil kunne enes om nogen af de Konti, hvor det provisoriske System har regeret. Det er, om ikke ganske umuligt, saa dog i alt Fald meget vanskeligt. Her paa dette Omraade ere vi ganske vist saa heldigt stillede, at det provisoriske Sy-

stem ikke har efterladt sig blivende Minder. Man kunde altsaa paa dette Omraade i og for sig godt gaa over til det regelmæssige, men dertil kræves vel større Indbrømmelser fra Regeringens Side, end jeg forstod, den ærede Minister var villig til at gøre. — Udbringingsforslaget angaaende Gernersegade har den ærede Minister taget tilbage, saa det skal jeg ikke tale om. Med Hensyn til Marktetenderiet glæder det mig, at der i den ærede Ministers Udtalelser ganske vist var en Misfornøjelse med, at Summen var sat saa langt ned, men dog nogen Udsigt til, at han kunde komme igennem med den.

Jeg skal saa vende mig til det ærede Medlem fra Ribe (Bust), som saa stærkt bekæmpede Dokbevillingen. For det første maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det var mig og ikke ham, der havde Ret med Hensyn til Maret for Anlægget af denne Dok. Det ærede Medlem har maaske nok læst Bemærkningerne til det Lovforslag om en ny Dok, som var forelagt af Regeringen i 1827, men vel des værre kun læst første Linie, der staar ganske vist 1862—63, men saa staar der endvidere: „saa Aar efter Guldsførelsen af den ny Dok“. Det tyder paa, at det er, som jeg har sat, at Dokken er anlagt i Halvtredserne og ikke i 1862—63, som det ærede Medlem sagde. Det ærede Medlem undrede sig i saa høj Grad over den Sammensmeltning, som han kaldte det, der havde fundet Sted med Hensyn til denne Dok. Det syntes at forekomme det ærede Medlem saa højt ubegribeligt, at uensartede Grupper i Udvalget her vare „smeltede sammen“. Jeg skal sige det ærede Medlem, hvorfor det er sket. Fordi denne Bevillings Rimelighed og Nytte var saa umiddelbart indlysende for de forskellige ærede Medlemmer, der have sluttet sig dertil, at man har tiltraadt den uden Hensyn til politisk Forskel i øvrigt. Det er den sunde Fornuft, der har sejret her, og slet ikke andet. Der ligger ingen politisk Bagtænke bag ved det, det kan jeg berolige det ærede Medlem med. Og at det var fornuftigt, tror jeg at have godtgjort i mit første Foredrag. Det ærede Medlem kan ikke sige, at vi ved at give denne Bevilling her give den højtærede Marineminister en ganske speciel ny Anerkendelse af, at der er Trang til, at der gøres noget paa det Omraade. Thi det er ikke noget nyt. Den Anerkendelse har Folketinget givet i 1880—81, da det gav en Bevilling til Undersøgelse i Anledning af en ny Dok. Dermed erkendte man, at der var Grund til at gøre noget her. Og naar han tror, at vi derved komme i Strid med vore sædvanlige Sparssommelig-